

تسریع کربن زدایی از طریق تجارت کالاها و خدمات اقلیمی

معاونت بررسی های اقتصادی
اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران



منبع: گزارش مجمع جهانی اقتصاد با عنوان

Accelerating Decarbonization through Trade in Climate Goods and Services

ترجمه و تنظیم کننده: پریسا مطرانلویی

ناظر: سارا محمدی

واحد پژوهش و مطالعات اقتصادی معاونت بررسی‌های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

آبان ۱۴۰۱

از طریق پست الکترونیکی زیر می‌توانید پیشنهادهای و نظرات اصلاحی خود را به واحد مربوطه منعکس نمایید:

researchcenter@tccim.ir

استفاده از مطالب این گزارش با ذکر منبع بلامانع است.



در این مقاله به موضوع تجارت کالاها و خدمات اقلیمی پرداخته شده است. ضمن دسته‌بندی کالاهای اقلیمی، فهرستی از این گروه کالاها که توسط کارشناسان در مورد اولویت‌های کربن‌زدایی تنظیم شده، شناسایی و معرفی شده است. همچنین با بررسی موضوع تعرفه کالاهای اقلیمی، به اهمیت موانع غیرتعرفه‌ای و نقش محدودیت‌های تجاری خدمات در کاهش توزیع کالاهای اقلیمی پرداخته، و فهرستی از موانع اقلیمی غیرتعرفه‌ای ارائه شده است.

در بخش خدمات نیز ضمن ارائه تعریفی از خدمات اقلیمی، فهرست این خدمات مورد بررسی قرار گرفته و به موضوع چالش‌های تجارت خدمات اقلیمی اشاره شده است.



تجارت از طریق سهولت در دسترسی به فناوری‌های سازگار با اقلیم، می‌تواند در زمینه حمایت از اقدامات اقلیمی کمک کننده باشد و دولت‌ها از طریق همکاری با یکدیگر می‌توانند مشوق این اقدامات باشند. تجارت، سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های بین‌المللی نیز می‌تواند منجر به تشویق توسعه کالاها و خدمات اقلیمی شود. این گزارش که توسط ابتکار تجارت اقلیم مجمع جهانی اقتصاد تهیه شده است، فهرستی از ۲۵ فناوری کلیدی اقلیمی را ارائه می‌دهد که دولت‌ها باید برای افزایش تجارت روی آنها تمرکز کنند. فهرست دیگری از اقلام، شامل ورودی‌ها و کدهای تعرفه، نیز برای مذاکرات تجاری تهیه و اولویت‌های اقتصادهای در حال توسعه نیز مورد توجه قرار گرفته است، زیرا برای همه کشورها و شهروندان داشتن فرصت رشد سبز، امری حیاتی است.



شناسایی دقیق کالاهاى اقليمى در سيستم هماهنگ سازمان جهانى گمرک (HS)، که بیش از ۵۰۰۰ گروه کالايى را تحت کدهاى شش رقمى در بر مى گيرد، دشوار است.

برخى از زیرعنوان هاى شش رقمى در قالب یک کالايى زیست محیطى یا اقليمى متمایز مى شود، در حالى که برخى دیگر از زیرعنوان ها، هم کالايى زیست محیطى و هم کالايى غیر زیست محیطى را در بر مى گیرند. ممکن است بخش خصوصى یا دولت ها از استانداردهاى داوطلبانه یا مقررات فنى اجبارى برای تشخیص محصولات بر اساس محتواى کربن استفاده کنند.

اگرچه پروتکل استاندارد محصول گازهاى گلخانه اى، نقطه مشترک شروع محسوب مى شود ولی تاکنون روش هاى محاسبه، اندازه گیرى، گزارش و تأیید شدت کربن در بین محصولات گوناگون، متفاوت بوده است.



فهرست کالاهای اقلیمی پیشنهادی

فهرست مرجع فناوری‌های اقلیمی

ساختمان	انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی	
شیشه با کارایی بالا	سیستم‌های جزر و مد	نیروی باد ساحلی
مواد عایق	اجاق گاز بیوگاز	نیروی بادی فراساحلی
ترموستات (هوشمند)	پمپ‌های حرارتی با راندمان بالا	PV مقیاس سودمندی
سیستم‌های اتوماسیون ساختمان	سیستم‌های زیاله به انرژی (راه حل‌های انتقال)	PV خورشیدی توزیع شده
جذب و ذخیره کربن	آبگرمکن خورشیدی	انرژی خورشیدی متمرکز
حمل و نقل	موتورهای کارآمد (با راندمان بین المللی ۳ یا بالاتر)	زیست توده
قطارهای برقی	روشنایی LED	ژئوترمال
خودروهای برقی	اجاق گاز خورشیدی	برق آبی کوچک
	هیدروژن	سوخت‌ها

جدول روبرو فهرست مرجعی از فناوری‌های اقلیمی که سیاست‌گذاران تجاری می‌توانند اولویت‌بندی کنند را نشان می‌دهد. این فهرست بر اساس صنعت و مشاوره‌های تخصصی در مورد اولویت‌های فوری برای کربن‌زدایی تنظیم شده است که می‌تواند الهام‌بخش مذاکرات تجاری در مورد کالاهای محیطی یا اقلیمی باشد و یا برای ارزیابی نتایج حاصل از آنها استفاده شود. این فهرست، دیدگاه بی‌طرفانه‌ای از فناوری‌ها و موارد مورد نیاز برای اقدام اقلیمی بدون پیش‌داوری علیه منافع ملی خاص، ارائه می‌دهد.



پرو فایل های تعرفه

نرخ تعرفه برای واردات بسیاری از کالاهای زیست محیطی، معمولاً پایین است. طبق برآورد سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD)، میانگین نرخ تعرفه این گروه کالاها بین سالهای ۲۰۰۳ و ۲۰۱۶ از بیش از ۳ درصد به کمتر از ۲ درصد کاهش یافته است - اگرچه این تعرفهها در برخی اقلام، همچنان بالا باقی مانده و در کشورهای گوناگون، متفاوت است، اما سطح تعرفهها در کشورهای توسعه یافته غالباً پایین است - به طور متوسط ۰.۵٪- و در کشورهای در حال توسعه بسیار بالاتر است (در برخی موارد بالای ۱۰٪). ممکن است برخی از کالاهای اقلیمی از معافیت گمرکی در قراردادهای تجارت ترجیحی (PTAs) برخوردار شوند. از قبل ۵۰ عضو سازمان تجارت جهانی (WTO) تعرفه سلولها و ماژولهای خورشیدی را به صفر رساندهاند. با این حال، به دلیل وجود زنجیرههای تامین مدرن و یکپارچه که در آن اجزا و قطعات چندین بار از مرزها عبور می کنند، تأثیر تجمعی تعرفهها حتی در سطوح پایین، می تواند با افزایش همراه باشد.



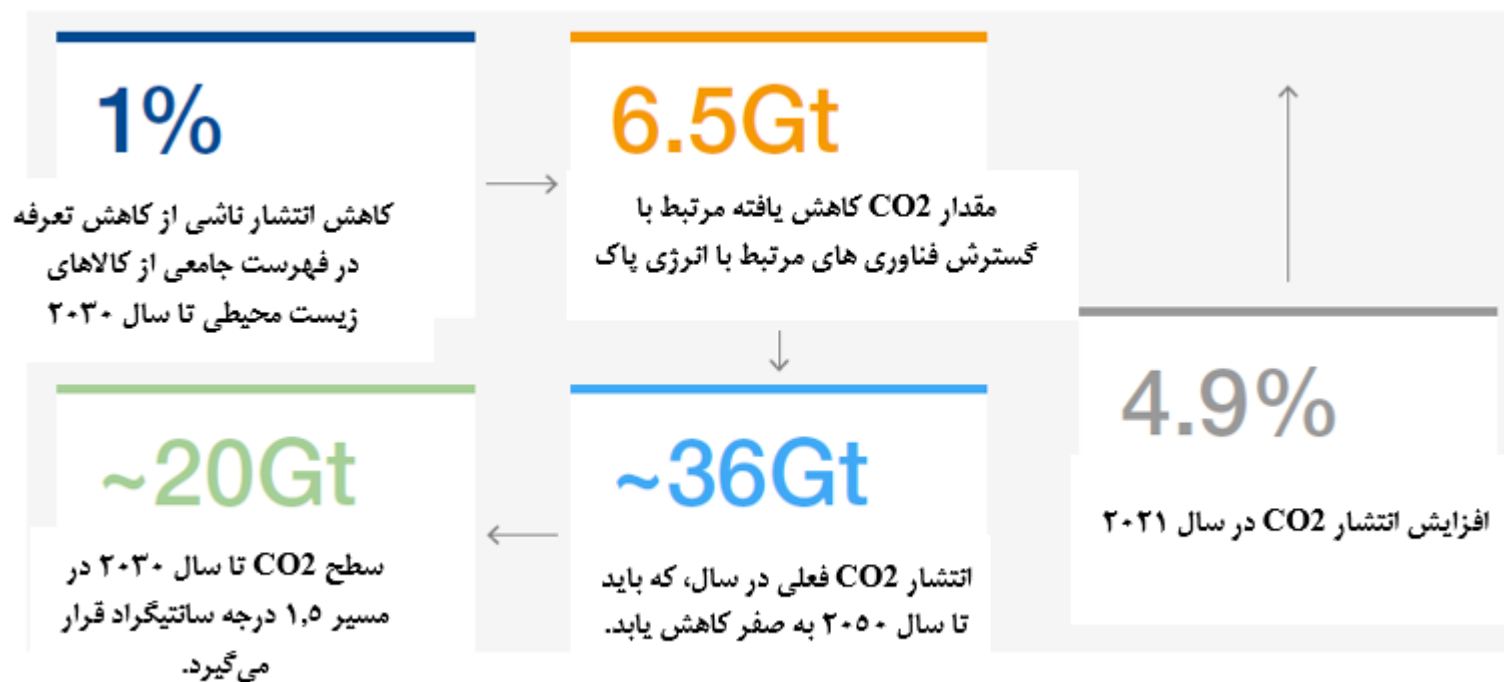


پتانسیل کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای

اندازه‌گیری میزان کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از افزایش مقیاس کالاها ناشی از آزادسازی تعرفه‌ها، دشوار است. طبق برآوردی در سال ۲۰۰۹ با استفاده از فهرست گسترده‌ای از کالاها، حداکثر کاهش احتمالی موردانتظار برای انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از کاهش تعرفه‌ها، کمتر از ۱ درصد از سطح انتشار سال ۲۰۳۰ با فرض عدم تصویب سیاست جدیدی پس از سال ۲۰۰۸، برآورد شده بود. همین تحقیق نشان داده است که فناوری‌های انرژی تجدیدپذیر که در این فهرست گنجانده شده‌اند، می‌توانند حداکثر پتانسیل کاهش سالانه تا میزان ۶.۵ گیگاتن معادل دی اکسید کربن (GtCO₂e) را تا سال ۲۰۳۰ داشته باشند. این رقم به جای اثر خاص تجاری آن، به افزایش مقیاس استفاده از این فناوری‌ها مربوط می‌شود.

برآوردهای دیگر حاکی از آن است که نتایج ناشی از مذاکرات موافقت‌نامه کالاها (EGA) طی سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶، تجارت در اقلام تحت پوشش را به میزان ۱.۱ درصد افزایش، و میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای را به میزان معادل مصرف سالانه برق ۱.۶ میلیون خانه تا سال ۲۰۳۰ کاهش داده است. کاهش بیشتر انتشار گازهای گلخانه‌ای می‌تواند ناشی از اثرات سرریز نوآوری‌های ایجادشده در زنجیره ارزش در طول زمان و قیمت‌های پایین‌تر ناشی از رقابت بیشتر از طریق تجارت باشد. به عبارت دیگر، در حالی که پتانسیل تسهیل تجارت ناچیز نیست، اقدام اقلیمی ناشی از کاهش تعرفه‌ها باید در چارچوب بهبود کلی محیط برای افزایش مقیاس بهره‌برداری از کالاهای اقلیمی قرار گیرد.

مسیرهای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای



منبع: مجمع جهانی اقتصاد؛ پروژه جهانی کربن؛ مک کنزی



موانع غیر تعرفه‌ای

موانع غیرتعرفه‌ای (NTBs) چالشی برای تجارت جهانی است و تقریباً در همه بخش‌ها، به عنوان یک مانع بزرگتر از تعرفه عمل می‌کند. یک مطالعه در مورد تجارت کالاهای اقلیمی به وضوح نشان داده است که موانع غیر تعرفه‌ای در ترکیب با تعرفه‌ها، به طور متوسط محدودیتی ده برابر بیشتر از تعرفه‌ها ایجاد می‌کنند. اقداماتی که در قالب موانع غیرتعرفه‌ای انجام می‌شوند، لزوماً بد نیستند و مواردی مانند ایمنی یا پایداری محصول را در برمی‌گیرند، اما طراحی آنها گاهی اوقات می‌تواند بر میزان دسترسی به بازار تأثیر بگذارد. بنابراین مذاکرات بین‌المللی در این زمینه برای اطمینان از حفظ اهداف کلیدی نظارتی و در عین حال فراهم کردن فرصت‌هایی برای صرفه جویی مقیاس در توزیع محصول، مهم است.

در مطالعه اخیر مجمع جهانی اقتصاد در مورد اقلیم و تجارت، شرکت‌کنندگان خواستار ارائه مصادیق و شواهد بیشتری در مورد موانع غیرتعرفه‌ای کالاهای اقلیمی، از جمله ایجاد فهرستی از "موانع غیرتعرفه‌ای سبز" شدند. همچنین سیاست‌گذاران از مجمع درخواست کرده‌اند تا به آنها در زمینه شناسایی و اولویت‌بندی موانع غیرتعرفه‌ای که برای اقدامات اقلیمی مهم هستند، کمک شود. برای پاسخگویی به این موارد، اهل صنعت و کارشناسان در یک دوره شش ماهه مورد مشورت قرار گرفتند. نتیجه مذاکرات طبقه‌بندی موانع اقلیمی غیرتعرفه‌ای، که بر اساس بررسی‌های صنعتی قبلی توسط OECD، Monkelbaan، و طبقه‌بندی بین‌المللی آنکتاد توسعه داده شد، در قالب فهرست صفحه بعد، منتشر شده است.



فهرست موانع اقلیمی غیر تعرفه‌ای



استانداردها، مقررات فنی و الزامات برچسب گذاری

رویه‌های ارزیابی انطباق، آزمایش محصول و صدور گواهینامه

الزامات محتوای محلی

اقدامات مرتبط با صادرات (یارانه، مجوز یا سهمیه)

رویه‌های تدارکات دولتی

رویه‌های گمرکی، از جمله مجوزها و سایر پروانه‌ها

نقض حقوق مالکیت



خدمات اقلیمی

هیچ تعریف واضح و توافق‌شده‌ای بین کارشناسان بین‌المللی یا کشورها در مورد اینکه خدمات اقلیمی چیست، وجود ندارد که همین موضوع موجب دشوار شدن مذاکرات تجاری در این زمینه می‌شود. همچنین مذاکره‌کنندگان در خصوص تعیین دامنه خدمات اقلیمی نیز با چالش‌هایی مواجه هستند، زیرا خدمات مختلف بسیاری می‌توانند با تغییرات اقلیمی مرتبط باشند، اما در عین حال کاربردهای دیگری مانند خدمات مهندسی نیز داشته باشند. برای روشن کردن این پیچیدگی‌ها، ممکن است تفاوت بین خدمات زیست‌محیطی «سنتی» یا «هسته‌ای» و خدماتی که تجارت کالاهای اقلیمی را «ممکن» یا «ضروری» می‌کنند، به شرح زیر مفید باشد:

۱- خدمات زیست‌محیطی سنتی خدماتی هستند که ماهیتاً زیست‌محیطی هستند، زیرا استفاده‌نهایی آنها صرفاً زیست‌محیطی است. سازمان تجارت جهانی این خدمات را در فهرست طبقه‌بندی بخش خدماتی مانند فاضلاب، اداره مناطق حفاظت‌شده و بهداشت قرار داده است. مذاکره‌کنندگان تجاری از این فهرست‌ها برای دسته‌بندی، مذاکره و زمان‌بندی تعهدات موافقت‌نامه عمومی سازمان تجارت جهانی در مورد تجارت خدمات زیست‌محیطی (GATS) استفاده می‌کنند.

۲- بسیاری از خدمات ضروری برای تجارت و استفاده از کالاهای اقلیمی را نمی‌توان به راحتی در فهرست بند اول دسته‌بندی کرد. برای مثال، انرژی‌های تجدیدپذیر، بهره‌وری انرژی یا فناوری‌های کاهش انتشار، احتمالاً با سایر بخش‌های خدماتی به غیر از آنهایی که در خدمات زیست‌محیطی سنتی فهرست شده‌اند، متناسب هستند که شامل طیف گسترده‌ای از بخش‌های خدمات مانند مهندسی، طراحی، ساختمان، حقوقی، فناوری اطلاعات، دیجیتال و ... است.



گستره خدمات اقلیمی

یکی از روش‌های شناسایی خدمات اقلیمی، استفاده از رویکرد خوشه‌ای است. در این رویکرد خدمات بر اساس اهمیت آنها برای فعالیت‌های مهار تغییرات اقلیمی شناسایی می‌شوند. در صورت شناسایی خدمات از طریق رویکرد خوشه‌ای، نیازی به اصلاح سیستم طبقه‌بندی خدمات موجود ندارد.

خوشه خدمات مرتبط با اقلیم





چالش‌های تجارت خدمات

تحقیقات موجود نشان می‌دهد مجموعه‌ای از موانع بر خدمات اقلیمی تأثیر می‌گذارد. این موارد شامل موانع استقرار و راه‌اندازی در یک کشور، مسائل مربوط به ویزا، سیستم‌های مالیاتی تبعیض‌آمیز و محدودیت‌های انتقال داده، است. این موانع عمدتاً در حضور تجارت فرامرزی و محدودیت‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری (حالت ۳) و جابجایی افراد حقیقی (حالت ۴) نهفته است. با این حال، به دلیل پیشرفت‌های تکنولوژیکی، عرضه فرامرزی (حالت ۱) همچون نظارت دیجیتالی بر پروژه تامین برق بادی از خارج از کشور، اهمیت می‌یابد.

روش‌های تحویل تجارت خدمات

	<p>حالت ۱ - عرضه فرامرزی نظارت از راه دور تاسیسات انرژی های تجدیدپذیر</p>		<p>حالت ۲ - مصرف خارج از کشور مهندس در خارج از کشور آموزش می‌بیتد.</p>
	<p>حالت ۳ - ایجاد حضور تجاری زیرمجموعه شرکت خارجی در زمینه طراحی تاسیسات انرژی‌های تجدیدپذیر مشاوره ارائه می‌دهد.</p>		<p>حالت ۴ - حضور اشخاص حقیقی مهندس خارجی توربین بادی را تعمیر می‌کند.</p>

منبع: مجمع جهانی اقتصاد



اولویتهای کشورهای در حال توسعه

برای بسیاری از کشورهای در حال توسعه، انتقال انرژی در درجه اول به دسترسی به انرژی مربوط می شود. در سراسر جهان، ۷۵۹ میلیون نفر از مردم جهان (عمدتاً در جنوب صحرائی آفریقا و جنوب آسیا) به برق دسترسی ندارند. برق رسانی برای انتقال عادلانه و سبز بسیار مهم است. از منظر صنعت، کشورهای در حال توسعه نیز باید دسترسی شرکت های صادرکننده به انرژی پاک را تضمین کنند، زیرا بسیاری از شرکت ها و سرمایه گذاران، کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در زنجیره تامین را در اولویت قرار می دهند. قطعاً تجارت جنوب به جنوب در ایجاد الکتریسیته و فناوری های انرژی پاک مانند سلول ها و ماژول های فتوولتائیک خورشیدی، باتری ها، مجموعه های تولید برق بادی، توربین های هیدرولیک و محصولات مرتبط با تولید زیست توده، سریع تر از تجارت جهانی در همین محصولات رشد می کند.

با این حال، اغلب رشد به صورت منطقه ای در شرق و جنوب شرق آسیا متمرکز شده است. کشورهای در حال توسعه بیشتری باید وارد این زنجیره ارزش شوند. بسیاری از کشورهای کم درآمد می توانند با استفاده از طرح های تعرفه ترجیحی مرتبط با توسعه، به بازارهای اتحادیه اروپا، ایالات متحده، ژاپن و سایر بازارهای اقتصادی پیشرفته دسترسی یابند. در واقع برخی از دستاوردها ممکن است از طریق کاهش تعرفه ها بین کشورهای با درآمد کم و متوسط حاصل شود. بسیاری از کشورهای در حال توسعه به ویژه در آفریقا، اقیانوس آرام و بخش هایی از آمریکای لاتین نیز در گذشته در مذاکرات تجاری شرکت کرده اند.



اولویتهای کشورهای در حال توسعه – ادامه

هر دو بخش عمومی و خصوصی در اقتصادهای پیشرفته باید تلاش کنند تا این وضعیت را از طریق توسعه هدفمند و کمک‌های فنی، تغییر دهند. به طور مثال، کمک‌های فنی می‌تواند بر ارتباط بین برنامه‌های کربن زدایی کشورها و انواع کالاهای کلیدی و ارتباطات ایجاد شده در زمینه تولید کم کربن متمرکز شود.

بحث‌های انتقال فناوری نقش مکمل و مهمی در زمینه ایجاد هم‌افزایی لازم میان محورهای تعهدات توافق‌نامه پاریس خواهد داشت. در خصوص خدمات اقلیمی، بسیاری از محققان و خبرگان استدلال و عنوان کرده‌اند که آزادسازی تجارت و بهبود دسترسی به دانش و فناوری زیست محیطی، منجر به حفاظت بیشتر از محیط زیست و دسترسی به انرژی پایدار در کشورهای در حال توسعه خواهد شد و نهایتاً نتیجه "برد-برد-برد" را برای توسعه اجتماعی-اقتصادی، محیط زیست و تجارت در کشورهای در حال توسعه فراهم می‌کند. علاوه بر این، ممکن است برخی از کشورهای در حال توسعه در حال حاضر منافع صادراتی در کالاهای اقلیمی نداشته باشند، اما ممکن است توسعه این اقدامات، منافی را در آینده برای آنها در برداشته باشد. به طور مثال، کاستاریکا در سال ۱۹۹۷ زمانی که هیچ صادراتی از محصولات مرتبط با فناوری اطلاعات نداشت، به موافقت‌نامه فناوری اطلاعات (ITA) پیوست. کاستاریکا با پیوستن به ITA، سرمایه‌گذاری‌هایی را در حوزه فناوری اطلاعات جذب کرد و برای چندین سال، ۲۰ درصد از صادرات کاستاریکا را محصولات فناوری اطلاعات تشکیل می‌داد.

از آنجایی که بنگاه‌ها در کشورهای کم درآمد ممکن است در مواجهه و تامین الزامات فنی، مشکلات بیشتری داشته باشند یا ممکن است استانداردهای مشابهی نداشته باشند، موانع غیرتعرفه‌ای ممکن است چالش بزرگ‌تری برای تجارت اقتصادهای در حال توسعه به اقتصادهای توسعه‌یافته باشد. رویکرد زنجیره ارزش جهانی ممکن است محصولات و اجزای واسطه‌ای که بسیاری از کشورهای در حال توسعه تولید می‌کنند، را نیز در برگیرد.

خلق مشاغل سبز اولویت بسیاری از کشورهاست. سیاستمداران اغلب از تولید و استفاده از کالاهای اقلیمی حمایت می کنند. طبق برآورد آژانس بین المللی انرژی های تجدیدپذیر (IRENA)، بخش انرژی های تجدیدپذیر به تنهایی به ایجاد اشتغال برای ۱۱/۵ میلیون نفر در سال ۲۰۲۰ کمک کرده است.





مذاکرات تجارت کالاها و خدمات اقلیمی در طول سالها پیشرفت محدودی داشته است. اقدامات اقلیمی مستلزم تسریع تلاشها در همه حوزههای سیاستی است و تجارت نیز از این قاعده مستثنی نیست. در حالت ایده آل، گستره وسیعی از کشورها فهرستی از کالاهای اقلیمی را برای تسهیل تجارت و توسعه چارچوبی آزاد برای الحاق به موقع سایر کشورها به آن، تنظیم و مورد استفاده قرار می دهند.

انجمن تجارت اقلیمی صفر، توصیه می کند که با یک فهرست فشرده، متمرکز و قابل اجرا از مواردی شروع کنید که هم بیشترین پتانسیل را برای کاهش انتشار آلودگی کربن دارند و هم از نظر صرفه جویی در هزینه از نظر اقتصادی مقرون به صرفه هستند. حتی اقداماتی در سطح کوچک، می تواند نشانه ای از جدیت برخی از دولت ها برای همسو کردن سیاست های تجاری و اقتصادی خود با اقدامات اقلیمی باشد. در بلندمدت، کالاهای بیشتری را نیز می توان به این فهرست اضافه کرد، از جمله کالاهای با استفاده دوگانه و خرید ترجیحی محصولات زیست محیطی (EPP)، به شرطی که به طور دقیق مشخص شده باشند تا کاربردهای اقلیمی را هدف قرار دهند.

کسب و کارها و کارشناسان می توانند فناوری ها و ورودی های ضروری برای کربن زدایی را شناسایی کنند. آنها می توانند چالش های مرتبط با تجارت را به اشتراک بگذارند و توزیع بیشتری در سراسر جهان داشته باشند. محققان نیز می توانند با مدل سازی تأثیر کاهش نرخ تعرفه و درک موانع غیر تعرفه ای (NTB)، حمایت کنند.



نتیجه‌گیری – ادامه

داشتن اطلاعات مواع غیر تعرفه ای بر اساس دسته‌بندی محصولات اصلی و در سطح کشور بسیار مفید خواهد بود زیرا این سطح از جزئیات برای همکاری نظارتی مؤثر ضروری است. گروه‌های ذینفع چندگانه می‌توانند محصولات و خدمات پیشنهادی را از نظر اعتبار زیست‌محیطی در کوتاه‌مدت ارزیابی کنند و اطلاعات سیاست‌گذاران را در مورد تغییرات تکنولوژیک در وقت مناسب، به‌روزرسانی کنند.

می‌توان ابتکارات دیگری را نیز در صورت انجام تحت چتر سازمان تجارت جهانی، برای حمایت از یک توافق چندجانبه ترتیب داد، از جمله:

۱. اجرای موافقت‌نامه تسهیل تجارت (TFA) برای کمک به مقامات مرزی برای مواجهه با تغییرات کدهای گمرکی

۲. ارائه کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی - در همه موارد، از شناسایی جریان‌های تجاری اولویت‌دار تا حمایت در اجرا - از طریق انجام تلاش‌هایی برای کمک به تجارت (Aid for Trade-AfT) و چارچوب یکپارچه پیشرفته طراحی‌شده برای حمایت از تجارت در کشورهای کمتر توسعه یافته.

۳. هماهنگی با نهادهای مرتبط با سازمان تجارت جهانی مانند کمیته TBT برای راهنمایی در مورد بهترین شیوه‌ها، استانداردها و مقررات فنی (شامل اطلاعات در مورد اجرای ملی استانداردهای بین‌المللی).

۴. تسهیل تجارت در خدماتی که در کاربرد و استفاده از کالاهای اقلیمی ضروری هستند، از طریق فعالیت در کمیته تجارت در خدمات (CTS)

۵. تسهیل سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی برای رسیدگی به وقفه‌های اداری در جریان سرمایه‌گذاری برای کاهش اقلیمی و سازگاری پروژه‌ها.



نتیجه‌گیری – ادامه

- توافق تجاری اقلیمی هنوز هم می‌تواند توسط گروه کوچک‌تری از کشورها مشابه نتایج موافقت‌نامه تغییر اقلیم، تجارت و پایداری (ACCTS)، در قالب موافقت منطقه‌ای و یا دوجانبه قابل دفاع و بررسی باشد. موارد زیر برای نیل به نتیجه‌گیری جامع و واقعی کشورها طی زمان، ضروری است:
- شناسایی و آزادسازی تجارت نهاده‌های ضروری برای کالاهای اقلیمی شامل محصولات مورد نظر کشورهای در حال توسعه مثل محصولات مبتنی بر طبیعت.
 - تعهد به همکاری با سازمان جهانی گمرک (WCO) برای بهبود طبقه بندی HS برای کالاهای مرتبط با تغییرات اقلیمی (از جمله از طریق به روزرسانی بعدی WCO HS در سال ۲۰۲۷).
 - گسترش دامنه مذاکرات در مورد کالاهای اقلیمی فراتر از تعرفه‌ها و شامل موانع غیر تعرفه‌ای.
 - قراردادهای شناسایی متقابل کارگزاری (MRA) در ارزیابی انطباق برای کالاهای اقلیمی.
 - پایش و انعکاس نتایج تجارت خدمات اقلیمی.
 - تکمیل مذاکرات تجارت خدمات اقلیمی از طریق ظرفیت سازی نظارتی شامل همکاری در خصوص برنامه‌های توسعه موجود از جمله برنامه‌هایی که توسط بانک‌های توسعه‌ای منطقه‌ای و یا چندجانبه اجرا می‌شوند.
 - محدود نمودن حمایت‌های تجاری به فناوری‌های برخوردار از سازگاری اقلیمی.



نتیجه‌گیری – ادامه

تلاش‌های تجاری اقلیمی نباید در خلا بلکه در ارتباط با بخش‌های مختلف از جمله حمایت از آن بخش‌هایی که قادر به تحمل هزینه‌های انتقال نیستند، انجام شوند. چنین حمایتی می‌تواند شامل معرفی مشوق‌هایی برای بهبود اشتغال در بخش‌های سبز، بازآموزی برای ایجاد مهارت‌ها و ظرفیت‌های جدید و بسته‌های کمک مالی برای شرکت‌های کوچک و متوسط به ویژه در کشورهای در حال توسعه باشد.

آزادسازی تجاری گاهی می‌تواند موجب کاهش اشتغال در برخی بخش‌ها شود، مشارکت کشورها در مذاکرات تجارت اقلیمی باید به دقت موارد خاص را ارزیابی کند تا موارد ریسک و بهترین روش برای مدیریت آن را به عنوان جزئی از یک استراتژی کلی اقدام اقلیمی، بیابد. برای حمایت از این جنبش، گروه اقدام تجارت اقلیمی صفر (CTZ) از میزبانی برای انجام گفتگو و بررسی تحلیل‌های خاص کشوری کشورها استقبال خواهد کرد. در درک ارتباط بین کربن‌زدایی صنعت و رقابت پذیری تجارت نیاز به حمایت دارند که این به معنی بررسی صادرات و واردات در زنجیره کلیدی ارزش است که این به کشورها در شناسایی این موضوع که در کدامیک از کالاها و خدمات اقلیمی مزیت صادراتی دارند (و اینکه کدام کالاها را باید وارد کنند)، کدام صنایع صادراتی بیشتر تحت تاثیر تلاش‌های تغییر اقلیمی قرار می‌گیرد و اینکه چه مسیرهای تکنولوژیکی قابل اجرا و یا جایگزین وجود دارد، کمک می‌کند.

صنایع محلی و جهانی بهترین منابع برای کمک به سیاست‌گذاران برای درک و شناسایی نقاط تقاطع زنجیره ارزش که محرک فعالیت‌های اقتصادی هستند و نحوه تنظیم این جریان‌ها با اقدامات آب و هوایی، محسوب می‌شوند.